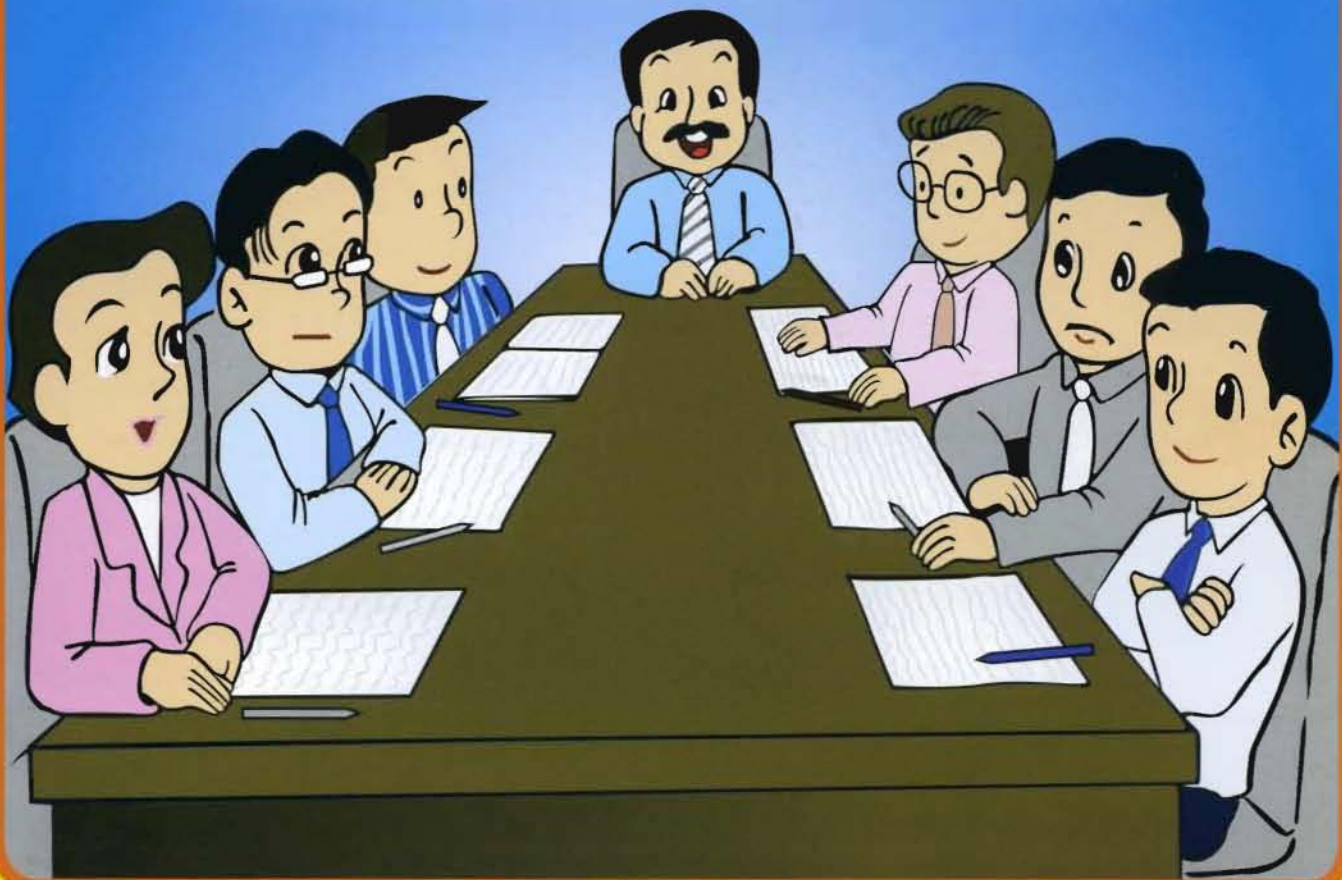

รวมแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับ คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

รวมแนวทางปฏิบัติ เกี่ยวกับคำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์

เล่มที่ 1 : การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง
และสำนวนการสอบสวนทางวินัย

โดย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

คำนำ

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นหน่วยงานของรัฐในสังกัดสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่เกี่ยวกับงานวิชาการและธุรการให้แก่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ และคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และประสานงานกับหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 รวมทั้งให้คำปรึกษาแก่เอกชนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้จัดทำหนังสือรวมแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับคำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ขึ้นเพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐได้นำไปใช้เป็นแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิรับรู้ของประชาชนตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 หนังสือรวมแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับคำวินิจฉัยเล่มนี้เป็นเล่มที่ 1 ซึ่งเป็นการศึกษาและรวบรวมจากคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงและสำนวนการสอบสวนทางวินัย ได้แก่ หนังสือร้องเรียนกล่าวหา คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน รายงานการสอบสวนหรือสรุปผลการสอบสวน บันทึกถ้อยคำพยานบุคคล ชื่อของบุคคลที่ให้ถ้อยคำและพยานเอกสารหลักฐาน ฯลฯ

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ หวังว่าเนื้อหาต่างๆ ในหนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์กับเจ้าหน้าที่ของรัฐในการศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์สำคัญเพื่อการใช้ดุลพินิจก่อนมีคำสั่งให้เปิดเผย หรือมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้วางแนวทางวินิจฉัยไว้เพื่อให้การคุ้มครองประชาชนผู้ใช้สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการตรงตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวได้ดียิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
พฤศจิกายน 2550

สารบัญ

คำนำ	หน้า
ข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง	4
1. หนังสือร้องเรียน	5
2. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง	6
3. รายงานการสืบสวนหรือสอบสวนข้อเท็จจริง	6
4. บันทึกถ้อยคำพยานบุคคล	12
5. การเปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนและชื่อพยานบุคคล	12
6. พยานเอกสารหลักฐานและเอกสารประกอบในสำนวน	13
ข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนทางวินัย	14
7. หนังสือร้องเรียน	15
8. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย	15
9. รายงานการสอบสวนทางวินัย	16
10. บันทึกถ้อยคำพยานบุคคล	19
11. การเปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนและชื่อพยานบุคคล	23
12. พยานเอกสารหลักฐานและเอกสารประกอบ	25

ข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง

ข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง ประกอบด้วย คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนหรือสอบสวนข้อเท็จจริง รายงานการสอบสวน หรือสรุปผลการสอบสวนข้อเท็จจริง บันทึกถ้อยคำของพยานบุคคล พยานหลักฐานและเอกสารอื่นประกอบสำนวน

สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงที่เสร็จสิ้นและเป็นที่ยุติแล้ว เป็นข้อมูลข่าวสารที่กระทบสิทธิของผู้ถูกร้องเรียนกล่าวหาโดยตรง ดังนั้น ผู้ถูกกล่าวหาย่อมมีสิทธิได้รับรู้และเข้าถึงหรือขอให้เปิดเผยสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงเพื่อประโยชน์ในการโต้แย้ง ปกป้องรักษาสิทธิ และชื่อเสียงของตนเองและครอบครัว

สำหรับผู้กล่าวหาหรือผู้ร้องเรียน หากเป็นกรณีร้องเรียนที่มีสาเหตุเนื่องจากได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่หรือการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ ย่อมถือว่าผู้ร้องเรียนมีส่วนได้เสียโดยตรง และสามารถใช้สิทธิรับรู้ เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงตรวจสอบความโปร่งใสในการดำเนินการต่างๆ แต่อาจมีข้อจำกัดให้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนได้ตามหลักความเหมาะสมและความจำเป็น

สำหรับบุคคลที่ให้ถ้อยคำเป็นพยาน ในหลักการถือว่าเป็นผู้ที่สมควรได้รับการคุ้มครองมิให้ได้รับอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยอันเกิดจากการให้ข้อเท็จจริงแก่ทางราชการ โดยปกติคณะกรรมการวินิจฉัยจะให้ปกปิดชื่อ รวมถึงข้อความอื่นใดที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นผู้ใด

สำหรับประชาชนทั่วไปหรือบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้กรณีร้องเรียน การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงขึ้นอยู่กับเหตุผลความจำเป็นแต่ละกรณี เช่น เป็นกรณีเพื่อประโยชน์สาธารณะหรือเป็นผู้มีส่วนได้เสีย หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียน เป็นต้น

สำนวนการสอบสวนที่ยังไม่แล้วเสร็จ โดยหลักการถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทที่การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (2) ซึ่งหน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยสำนวนการสอบสวนนั้นได้

ข้อกฎหมาย : 1. พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540
มาตรา 4 มาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 15 มาตรา 18 และมาตรา 37
2. พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539
มาตรา 21 มาตรา 23 มาตรา 24 มาตรา 27 มาตรา 31 และมาตรา 32

1. หนังสือร้องเรียน

คำวินิจฉัย ที่ สค 16/2549

กรณีที่ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิร้องขอข้อมูลข่าวสารในขณะที่ยังไม่ทราบข้อเท็จจริงอยู่ระหว่างดำเนินการ แต่ในระหว่างพิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ปรากฏว่าการสอบสวนข้อเท็จจริงได้เสร็จสิ้นและหน่วยงานมีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์ย่อมมีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารหนังสือร้องเรียนเพื่อใช้ประโยชน์ในการอุทธรณ์อันเป็นการปกป้องรักษาสิทธิของตนได้

คำวินิจฉัย ที่ สค 43/2549

กรณีที่ผู้อุทธรณ์เป็นประชาชนที่ร้องเรียนกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐว่า บิดาตนได้เสียชีวิตในขณะเดินทางไปท่องเที่ยวในต่างประเทศและได้ร้องขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่กระทรวงการต่างประเทศ แต่ไม่ได้รับการดูแลช่วยเหลือตามอำนาจหน้าที่ จึงได้ร้องเรียนว่าเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ หน่วยงานได้ดำเนินการสอบสวนแล้วเห็นว่าข้อร้องเรียนไม่มีมูลจึงให้ยุติเรื่อง กรณีนี้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง และได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ ย่อมมีสิทธิที่จะได้รับทราบรายละเอียดการสอบสวนข้อเท็จจริง เพื่อเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่และหน่วยงานของรัฐ อีกทั้งเรื่องได้ยุติแล้ว การเปิดเผยไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

คำวินิจฉัย ที่ สค 18/2550

หนังสือร้องเรียนและลายมือชื่อผู้ร้องเรียนในกรณีนี้พิจารณาได้ว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยแล้ว อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (4) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ทั้งการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (2)

คำวินิจฉัย ที่ สค 23/2550

กรณีที่หน่วยงานของรัฐเกรงว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอจะทำให้รู้ตัวผู้ร้องเรียนและเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทที่หากเปิดเผยไปแล้วอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา 15 (4) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เห็นว่าสามารถแก้ไขได้ด้วยการปกปิดชื่อและข้อความที่อาจทำให้ทราบถึงตัวผู้ร้องเรียนและพยาน สำหรับข้อความที่เขียนด้วยลายมือนั้นก็สามารถแก้ไขให้จัดทำสำเนาโดยวิธีการคัดลอกจากต้นฉบับแทนการถ่ายเอกสารได้

คำวินิจฉัย ที่ สค 32/2550

กรณีที่มีการร้องเรียนว่า การก่อสร้างถนนไม่ถูกต้องตามสัญญาจ้าง ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้รับจ้างก่อสร้างถือเป็นผู้ที่มีส่วนได้เสียและเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ร้องเรียนโดยตรง ควรจะได้รับทราบรายละเอียดแห่งการร้องเรียนดังกล่าว แต่การเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบถึงตัวผู้ร้องเรียนนั้น อาจเป็นที่คาดหมายได้ว่า ในภายหน้าประชาชนอาจจะไม่ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐในการแจ้งเบาะแสและการสืบสวนสอบสวน เนื่องจากเกรงว่าจะถูกเปิดเผยชื่ออันจะทำให้ตนได้รับอันตราย ซึ่งจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา 15 (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ ประกอบกับกรณีนี้ผู้อุทธรณ์มิได้แสดงให้เห็นว่า หากไม่เปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนแก่ผู้อุทธรณ์แล้วจะทำให้ผู้อุทธรณ์เสียหายอย่างไร ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นควรมิให้เปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียน

2. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง

คำวินิจฉัย ที่ สค 40/2549

กรณีที่คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงและเอกสารประกอบไม่มีผลกระทบต่อ การสอบสวนสืบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง แม้ว่าจะเป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างดำเนินการ เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการดังกล่าวย่อมจะก่อให้เกิดความเป็นธรรมกับผู้อุทธรณ์ ในการต่อสู้แก้ข้อกล่าวหาได้อย่างชัดเจนและผู้อุทธรณ์สามารถเตรียมเอกสารหลักฐานไปชี้แจงต่อสู้โต้แย้งในการ สอบสวน อีกทั้งยังเป็นผลดีต่อการสอบสวนทำให้การดำเนินการสอบสวนได้ข้อสรุปที่ถูกต้องและรวดเร็วขึ้น

3. รายงานการสืบสวนหรือสอบสวนข้อเท็จจริง

คำวินิจฉัย ที่ สค 2/2549

กรณีนี้เรื่องร้องเรียนเป็นเรื่องส่วนตัวระหว่างผู้ร้องเรียนกับผู้อุทธรณ์ (ผู้ถูกร้องเรียน) ไม่ใช่เรื่อง ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ การที่หน่วยงานดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงและแจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ ทราบแล้วถือว่า เป็นการเหมาะสมกับกรณีแล้ว การเปิดเผยรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงตลอดจนบันทึก ถ้อยคำพยาน จึงไม่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ทั้งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลได้ หากผู้อุทธรณ์เห็นว่าผู้ร้องเรียนแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ หรือหมิ่นประมาทผู้อุทธรณ์ก็สามารถฟ้องร้องดำเนินคดีแก่ ผู้ร้องเรียนได้

คำวินิจฉัย ที่ สค 10/2549

กรณีนี้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกร้องเรียนว่าบกพร่องต่อหน้าที่ ถือได้ว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงใน ส่วนสืบสวนข้อเท็จจริง และการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์ย่อมมีสิทธิรับรู้ข้อมูล ข่าวสารเพื่อรักษาสิทธิของตนได้ เว้นแต่หนังสือร้องเรียนในกรณีนี้สมควรให้ปกปิดชื่อและตำแหน่งของผู้ร้องเรียน เพราะการเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

คำวินิจฉัย ที่ สค 40/2549

กรณีนี้การสอบสวนข้อเท็จจริงสรุปว่า มีมูลตามข้อกล่าวหา และหน่วยงานได้ดำเนินการสอบสวน ทางวินัยต่อไป ดังนั้น หากให้เปิดเผยรายงานการสอบสวนและคำให้การของพยานทุกปากอาจทำให้การบังคับใช้ กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ เว้นแต่คำให้การของผู้อุทธรณ์เองสามารถเปิดเผย ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

คำวินิจฉัย ที่ สค 43/2549

รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงโดยปกติมิใช่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน ใน การดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา 15 (3) เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นผลมาจากการที่หน่วยงานของรัฐ มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำร้องเรียนของผู้อุทธรณ์นั่นเอง ผู้อุทธรณ์ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้อง โดยตรงจึงมีสิทธิโดยชอบที่จะได้รับทราบผลการสืบสวนข้อเท็จจริง (ดูคำวินิจฉัย ที่ สค 56/2549 ประกอบ)

คำวินิจฉัย ที่ สค 56/2549

แม้ประชาชนเป็นผู้ร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ไม่ชอบของเจ้าหน้าที่และมิได้เป็นคู่กรณี ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ก็ตาม ก็มีเหตุที่หน่วยงานปฏิบัติหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะยกข้ออ้างเพื่อมีคำสั่งไม่เปิดเผย เพราะตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ได้กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ต้องเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา 15 (1) ถึง (7) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

คำวินิจฉัย ที่ สค 60/2549

รายงานการสอบสวนของหน่วยงาน กรณีผู้พุทธธรณ์ร้องเรียนคัดค้านการเปิดเผยผลการเลือกตั้ง นายก อบต. ซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนของสำนักงานท้องถิ่นอำเภอ ข้อมูลการสืบสวนข้อเท็จจริงจึงเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการของเจ้าหน้าที่ และในกรณีนี้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า การเปิดเผยก็ไม่นับอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงาน แต่จะเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐว่าเป็นไปด้วยความโปร่งใสหรือไม่

คำวินิจฉัย ที่ สค 78/2549

การเปิดเผยรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง ที่ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว และส่งสำนวนการสอบสวนมาให้หน่วยงานต้นสังกัดของผู้ถูกกล่าวหา และคณะกรรมการวินิจฉัยฯ มีคำวินิจฉัยเป็นที่สุด ให้เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้พุทธธรณ์ทราบได้ การเปิดเผยรายงานการสอบสวนจึงเป็นการกระทำตามหน้าที่ราชการ ผู้ที่เปิดเผยย่อมไม่มีความผิด ตามมาตรา 120 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. 2542

คำวินิจฉัย ที่ สค 84/2549

กรณีนี้คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงแจ้งผู้พุทธธรณ์ว่า มีผู้ร้องเรียนกล่าวหาในเรื่องหนึ่ง แต่คณะกรรมการสอบสวนได้สรุปผลการสอบสวนว่า ผู้พุทธธรณ์มีมูลความผิดในอีกเรื่องหนึ่ง และต่อมามีคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย ขณะนี้เรื่องอยู่ระหว่างการสอบสวนทางวินัย แต่การสอบสวนทางวินัยได้ล่วงเลยมาเป็นเวลานาน ทำให้ผู้พุทธธรณ์เสียสิทธิในการเลื่อนขึ้นเงินเดือนและเสื่อมเสียชื่อเสียง รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงที่นำไปสู่กระบวนการสอบสวนทางวินัยเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผลกระทบต่อสิทธิของผู้พุทธธรณ์โดยตรง แม้ว่าเรื่องจะอยู่ระหว่างการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงก็ตาม แต่การสอบสวนทางวินัยล่าช้า ล่วงเลยเวลาเกินสมควร ผู้พุทธธรณ์จึงควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอ เพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนให้ได้รับความเป็นธรรม เมื่อไม่ปรากฏว่าการเปิดเผยจะเป็นอันตรายต่อผู้หนึ่งผู้ใด หรือเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัย รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีนี้ จึงเปิดเผยให้ผู้พุทธธรณ์ทราบได้

คำวินิจฉัย ที่ สค 85/2549

รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องนี้มีรายละเอียดเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและข้อพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงที่วินิจฉัยว่า การกระทำของผู้ถูกร้องต้องตามระเบียบแบบธรรมเนียมของทางราชการหรือไม่ การวินิจฉัยดังกล่าวเป็นการวินิจฉัยข้อเท็จจริงโดยไม่ได้พิจารณาเอกสารหรือนำพยานบุคคลมาใช้ในการพิจารณา ดังนั้น การเปิดเผยบันทึกรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีนี้จึงไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคล ตามมาตรา 15 (4) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 แต่การเปิดเผยจะเป็นการแสดงถึงความโปร่งใสในการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ

คำวินิจฉัย ที่ สค 88/2549

คณะทันตแพทยศาสตร์มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรงแก่ผู้ถูกร้อง ข้อมูลข่าวสารในส่วนการสอบสวนที่ผู้ถูกร้องร้องขอมีผลกระทบต่อสิทธิของผู้ถูกร้อง ผู้ถูกร้องจึงมีสิทธิได้ทราบเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนให้ได้รับความเป็นธรรม และการสอบหาข้อเท็จจริงได้ดำเนินการเสร็จแล้ว แม้จะมีการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้ถูกร้องต่อไป แต่ก็เป็นสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรง และข้อมูลส่วนใหญ่เป็นพยานเอกสาร แม้จะมีพยานบุคคลบางส่วนแต่ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรงแก่ผู้ถูกร้องแต่อย่างใด ทั้งการดำเนินการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรงได้ล่วงเลยมาเป็นเวลานานผิดปกติทำให้ผู้ถูกร้องมีข้อสงสัยว่าจะถูกกลั่นแกล้ง การเปิดเผยจึงเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องร้องขอจึงเปิดเผยให้ผู้ถูกร้องทราบได้

คำวินิจฉัย ที่ สค 95/2549

กรณีที่ผู้ถูกร้องเป็นข้าราชการครูโรงเรียนบ้านวังช้างถูกร้องเรียนกล่าวหาว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับการตั้งวงแชร์ ผลการสืบสวนข้อเท็จจริงสรุปว่า กรณีมีมูลตามข้อกล่าวหาควรดำเนินการทางวินัยต่อไป โรงเรียนบ้านวังช้างจึงรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต 1 เพื่อดำเนินการต่อไป สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต 1 ได้เปิดเผยสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวแก่ผู้ถูกร้องโดยการส่งให้ศาลจังหวัดชุมพรตามที่ผู้ถูกร้องซึ่งเป็นจำเลยในคดีอาญาขอให้ศาลมีหมายเรียกเพื่อประกอบการพิจารณาคดีที่ผู้ถูกร้องถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดในมูลเรื่องเดียวกันกับที่มีการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้ว หน่วยงานจึงไม่มีเหตุที่จะไม่เปิดเผยสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงนี้ตามคำขอของผู้ถูกร้องอีกต่อไป

คำวินิจฉัย ที่ สค 96/2549

ข้อเท็จจริงกรณีนี้สรุปได้ว่า ผู้ถูกร้องถูกกล่าวหาว่าเสนอผลงานทางวิชาการเพื่อกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ระดับ 9 (เชี่ยวชาญ) โดยมีพฤติการณ์ส่อไปในทางไม่สุจริตในการนำเสนอผลงานทางวิชาการ อีกทั้งเป็นผู้อยู่ระหว่างถูกดำเนินการทางวินัยและประพฤติตนไม่เหมาะสมตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู จังหวัดอุดรธานีมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามกรณีที่มีการร้องเรียนดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้ทำการสอบสวนและจัดทำรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง พร้อมข้อเสนอแนะต่อจังหวัดอุดรธานี จังหวัดอุดรธานีพิจารณาแล้วส่งเรื่องให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานดำเนินการต่อไป ปัจจุบันเรื่องยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้เมื่อการดำเนินการเรื่องร้องเรียนยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

คำวินิจฉัย ที่ สค 103/2549

กรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัย ซึ่งการสืบสวนได้ดำเนินการเสร็จสิ้นและรายงานผลให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมพิจารณาแล้ว ปลัดกระทรวงยุติธรรมมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในหลายกรณีตามการชี้มูลความผิดของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ในการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ กระทรวงยุติธรรมมีคำสั่งหลายคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และการสืบสวนข้อเท็จจริงใช้ระยะเวลานาน ทำให้ผู้อุทธรณ์สงสัยว่าจะไม่ได้รับความเป็นธรรม ถึงแม้ว่าปัจจุบันเรื่องอยู่ระหว่างการสอบสวนทางวินัย แต่กระทรวงยุติธรรมมีการแถลงข่าวผลการสืบสวนข้อเท็จจริงและการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์และบุคคลที่เกี่ยวข้องต่อสาธารณะแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงควรมีสิทธิได้ทราบรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวเพื่อปกป้องสิทธิของตนต่อสาธารณชน และแม้ผลการสืบสวนข้อเท็จจริงจะปรากฏว่ามีบุคคลอื่นเกี่ยวข้องและถูกชี้มูลความผิดด้วยแต่ก็เป็นเรื่องที่สืบเนื่องเกี่ยวพันกัน รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีนี้ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ชื่อหรือข้อความที่อาจทำให้ทราบชื่อพยานสมควรปกปิดไว้ เพราะการเปิดเผยอาจเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยต่อไปได้

คำวินิจฉัย ที่ สค 112/2549

กรณีผู้อุทธรณ์เป็นราษฎรร้องเรียนเกี่ยวกับการไม่อยู่เวรปฏิบัติราชการและการเบิกเงินล่วงเวลาของเจ้าหน้าที่สถานีอนามัยตำบลฯ

เมื่อการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในการตรวจรักษาผู้ป่วยตามข้อกล่าวหาเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์ต้องการขอข้อมูลข่าวสารการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการตรวจรักษา การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐ รายงานการตรวจสอบจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ในส่วนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตรวจรักษาผู้ป่วย หากเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้ป่วยโดยไม่สมควร คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงวินิจฉัยให้เปิดเผยเฉพาะชื่อผู้ป่วย แต่ให้ปิดประวัติการรักษาพยาบาลผู้ป่วยรายนั้นไว้และส่วนที่เป็นบันทึกถ้อยคำพยานให้เปิดเผยโดยให้เป็นดุลพินิจของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขที่จะปกปิดชื่อ หรือข้อความที่อาจทำให้ทราบชื่อพยาน หากพิจารณาเห็นว่าบันทึกถ้อยคำพยานมีข้อเท็จจริงใดที่อาจเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยาน

คำวินิจฉัย ที่ สค 116/2549

กรณีที่ผู้อุทธรณ์เป็นประชาชนมีหนังสือร้องเรียนกล่าวหาเจ้าหน้าที่ตำรวจนายหนึ่งว่าประพฤติตนไม่เหมาะสมในด้านชู้สาว และทำให้ครอบครัวของผู้อุทธรณ์เดือดร้อน กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และมีคำสั่งลงโทษกักขังผู้ถูกร้องเรียน พร้อมทั้งแจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอเป็นรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับความประพฤติส่วนบุคคลของผู้ถูกร้องเรียน ซึ่งไม่เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามตำแหน่งหน้าที่ ดังนั้น เอกสารประกอบการพิจารณาดำเนินการเรื่องที่มีการร้องเรียนจึงเป็นเรื่องเฉพาะตัวอันมีลักษณะเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ถูกร้องเรียน ทั้งผู้ถูกร้องเรียนก็ไม่ประสงค์จะให้มีการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 นอกจากนี้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอยังเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (5) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 แม้ผู้อุทธรณ์จะเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวโดยเป็นผู้ร้องเรียนกล่าวหา แต่ก็ได้รับทราบผลการพิจารณาดำเนินการในเรื่องที่ร้องเรียนจากหน่วยงานของรัฐตามสิทธิที่พึงมีแล้ว ซึ่งหากผู้อุทธรณ์มีข้อโต้แย้งก็สามารถร้องเรียนต่อหน่วยงานเพื่อขอให้พิจารณาเพิ่มเติม หรืออาจใช้สิทธิดำเนินการทางศาลหากเห็นว่าได้รับความเสียหายจากการกระทำของผู้ถูกร้องเรียน กรณีนี้จึงวินิจฉัยมิให้เปิดเผยรายงานการสอบสวน

คำวินิจฉัย ที่ สค 13/2550

กรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเฉพาะสรุปผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ผลการสอบข้อเท็จจริงกระทบสิทธิของผู้อุทธรณ์ แต่ไม่ปรากฏว่า คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้ให้โอกาสผู้อุทธรณ์โต้แย้งข้อกล่าวหาเพื่อชี้แจงสาเหตุการไม่มาปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย แม้ผลการสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวจะเป็นมูลให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์และข้าราชการอื่นที่เกี่ยวข้องอีก 3 ราย และการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวน แต่เมื่อพิจารณารายละเอียดเฉพาะกรณีผู้อุทธรณ์รายนี้แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นเพียงรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงที่ได้สรุปข้อเท็จจริงว่าเกิดเหตุการณ์อะไรบ้าง และมีใครต้องรับผิดชอบในกรณีดังกล่าวอย่างไรบ้าง โดยมิได้มีข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการให้ถ้อยคำของพยาน ทั้งไม่ปรากฏข้อความที่หากเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดแต่อย่างใด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงไม่มีผลกระทบต่อกระบวนการสอบสวนและไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา 15 (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 แต่การเปิดเผยจะเป็นประโยชน์แก่ผู้อุทธรณ์ในการปกป้องคุ้มครองสิทธิของตน ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ชื่อหรือข้อความที่อาจทำให้ทราบชื่อบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง หากเปิดเผยอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้นั้นได้ จึงให้เป็นดุลพินิจของหน่วยงานที่จะปกปิดไว้

คำวินิจฉัย ที่ สค 18/2549

กรณีที่ข้าราชการครู อาจารย์ในโรงเรียนร่วมกันลงลายมือชื่อร้องเรียนต่อผู้อำนวยการโรงเรียนว่า ผู้พุทธศรมณ์มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ผู้อำนวยการโรงเรียนดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้วมีหนังสือรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาต้นสังกัดทราบ เนื้อความในรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าว มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

เมื่อพิจารณาถึงเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ที่ว่า “ในระบอบประชาธิปไตย การให้ประชาชนมีโอกาสกว้างขวางในการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความ เป็นจริง อันเป็นการส่งเสริมให้มีความเป็นรัฐบาลโดยประชาชนมากยิ่งขึ้น สมควรกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิได้รับรู้ ข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยมีข้อยกเว้นอันไม่ต้องเปิดเผยที่แจ้งชัดและจำกัดเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผย แล้วจะเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติหรือต่อประโยชน์ที่สำคัญของเอกชน ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาระบอบ ประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนมีโอกาสรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่จะปกป้องรักษา ประโยชน์ของตนได้อีกประการหนึ่งด้วย ประกอบกับสมควรคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสาร ของราชการไปพร้อมกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้” ซึ่งตามพฤติการณ์ของผู้พุทธศรมณ์อาจคาดหมายได้ว่า ต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ในการฟ้องร้องผู้ร้องเรียน มิได้ใช้เพื่อตรวจสอบการใช้อำนาจของหน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ เห็นว่าการใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารของผู้พุทธศรมณ์น่าจะไม่ต้องตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ประกอบกับผู้พุทธศรมณ์และผู้ร้องเรียนเป็นบุคลากรทางการศึกษาซึ่งอยู่ใน สถานศึกษาเดียวกัน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้พุทธศรมณ์อาจก่อให้เกิดความขัดแย้งเพิ่มขึ้นอันจะ กระทบต่อการเรียนการสอนและเป็นผลเสียแก่ราชการ ทั้งจะก่อให้เกิดความปั่นป่วนวุ่นวายขึ้นในสถานศึกษา เมื่อ คำวินิจฉัยปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบกันแล้ว จึงวินิจฉัยมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คำวินิจฉัย ที่ สค 39/2550

ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ตามคำสั่ง เทศบาลนครเชียงใหม่ กรณีการจ้างเหมาปรับปรุงผิวจราจร จำนวน 79 โครงการนั้น แม้ในขณะนี้คณะกรรมการ สอบข้อเท็จจริงของเทศบาลนครเชียงใหม่ได้สอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว แต่ขั้นตอนการพิจารณาความรับผิดชอบทางละเมิด ยังไม่สิ้นสุดจนกว่าจะได้รับการพิจารณาจากกระทรวงการคลังตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์ การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ข้อ 5.2 ดังนั้น ในกรณีนี้ผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงทางละเมิดของเทศบาลนครเชียงใหม่ จึงถือว่าเป็นเพียงความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา 15 (3) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ซึ่งหน่วยงานอาจมีคำสั่งไม่เปิดเผยได้

4. บันทึกถ้อยคำพยานบุคคล

คำวินิจฉัย ที่ สค 21/2549

กรณีที่ผู้ใต้บังคับบัญชาเข้าชื่อร้องเรียนผู้บังคับบัญชา (ผู้อุทธรณ์) ว่า มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ขาดภาวะผู้นำ ขาดความเป็นธรรมในการบริหารงาน และไม่มีความสามารถในการบริหารงาน ผลการสอบสวนข้อเท็จจริงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ไม่มีความผิดทางวินัยแต่เป็นเพียงการบริหารงานที่เข้มงวดเกินไป

บันทึกคำให้การกรณีนี้เป็นการให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน และเมื่อการสอบสวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยบันทึกคำให้การของผู้ร้องเรียนและพยาน ย่อมไม่ทำให้การสอบสวนทางวินัยเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ประกอบกับไม่ปรากฏข้อเท็จจริงหรือพฤติกรรมว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของผู้ร้องเรียนหรือพยาน จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

คำวินิจฉัย ที่ สค 4/2550

ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอไม่เปิดเผยคือ บันทึกถ้อยคำพยานและพยานเอกสารกรณีเกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวนทางวินัยในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่า ดำเนินการจัดซื้อเครื่องปรับอากาศไม่เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ กรณีนี้พยานผู้ให้ถ้อยคำส่วนใหญ่เป็นพนักงานส่วนตำบล และสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งข้อมูลที่ให้ต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงนั้นมีเพียงการตอบคำถามว่า ทราบหรือไม่ทราบเท่านั้น และไม่ปรากฏว่าการให้ถ้อยคำของพยานจะมีลักษณะไปในทางร้ายแรง หรือกล่าวหาบุคคลใดให้เกิดความเสียหาย ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารกรณีนี้ จึงไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ในส่วนข้อมูลข่าวสารส่วนที่เป็นพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องในสำนวนการสอบสวน เนื่องจากมีเอกสารบางส่วนเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งได้รับความคุ้มครองภายใต้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 จึงเห็นควรให้ลบหรือตัดทอนข้อมูลดังกล่าว

5. การเปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนและชื่อพยานบุคคล

คำวินิจฉัย ที่ สค 21/2550

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ร้องเรียนเป็นผู้ใต้บังคับบัญชา หรือมีตำแหน่งต่ำกว่าผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกร้องเรียน หากเปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ร้องเรียน เมื่อผู้อุทธรณ์ได้กลับมาเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ร้องเรียน อาจมีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ในการปฏิบัติงาน และการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน รวมทั้งการให้คุณให้โทษในตำแหน่งหน้าที่ของผู้ร้องเรียนได้ กรณีนี้จึงไม่ควรเปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียน

6. พยานเอกสารหลักฐานและเอกสารประกอบในสำนวน

คำวินิจฉัย ที่ สค 76/2550

กรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนต่ออำเภอนามน และร้องเรียนผ่านศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดกาฬสินธุ์กล่าวหาว่า ขั้นตอนเกี่ยวกับการดำเนินการเพื่ोज้างเหมางาน จำนวน 18 โครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลยอดแกงตาม ประกาศสอบราคา ลงวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2550 อาจไม่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของ องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2543 และระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

อำเภอนามนได้ดำเนินการตามรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงตามอำนาจหน้าที่ ทั้งได้แจ้งผลการ พิจารณาเรื่องร้องเรียนให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว สำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวประกอบด้วย เอกสาร 2 ส่วน คือ รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงกับเอกสารประกอบการตรวจสอบ โดยในการตรวจสอบข้อเท็จจริง คณะกรรมการ ตรวจสอบข้อเท็จจริงดำเนินการตรวจสอบเรื่องที่มีผู้ร้องเรียนทั้ง 3 ราย แล้วจัดทำเป็นรายงานฉบับเดียว หากจะเปิดเผยรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยลบข้อความบางส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียนของ ผู้อุทธรณ์ อาจทำให้เกิดข้อสงสัยในเนื้อความของการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่มีความไม่ต่อเนื่องกัน ประกอบกับ การร้องเรียนทั้ง 3 กรณี เป็นปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลยอดแกง แม้จะมีชื่อ บุคคลอื่นรวมอยู่ด้วยแต่ก็เป็นกรณีเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ การเปิดเผยย่อมแสดงถึงความโปร่งใสใน การปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ ไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพตามมาตรา 15 วรรค หนึ่ง (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเห็นว่า ข้อความในรายงานการ ตรวจสอบข้อเท็จจริงมีเนื้อหาและรายละเอียดที่เพียงพอต่อการที่ผู้อุทธรณ์จะทำความเข้าใจในเรื่องที่ได้ร้องเรียน แล้ว โดยไม่จำเป็นต้องตรวจดูเอกสารประกอบในสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริง เนื่องจากเอกสารดังกล่าวเป็น รายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการ ซึ่งได้รวมถึงเรื่องร้องเรียนของบุคคลอื่น รวมทั้งมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของ บุคคลอื่นรวมอยู่ด้วย การเปิดเผยเอกสารประกอบสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงอาจรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่ สมควร และอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ทั้งนี้เป็นไปตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (5) และมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผย

7. หนังสือร้องเรียน

คำวินิจฉัย ที่ สค 69/2548

ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องขอเพิ่มเติมก็เป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนทางวินัยที่ใช้พิจารณาลงโทษผู้ถูกร้อง อันได้แก่ หนังสือร้องเรียนกล่าวโทษผู้ถูกร้องที่ลงชื่อนาย ก. คำให้การพยานในชั้นสอบสวนทางวินัย จำนวน 3 ราย คือ คำให้การของหัวหน้าศูนย์ไปรษณีย์เด่นชัย ผู้ช่วยหัวหน้าศูนย์ไปรษณีย์เด่นชัย และหัวหน้าแผนกไปรษณีย์ธรรมดา การสอบสวนนั้นได้ดำเนินการเสร็จสิ้น และผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งลงโทษผู้ถูกร้องแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงมีผลกระทบสิทธิของผู้ถูกร้องโดยตรง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ถูกร้องที่จะได้ตรวจสอบถึงข้อเท็จจริงว่า การพิจารณาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกร้องเป็นไปโดยถูกต้องหรือไม่ เพื่อที่ผู้ถูกร้องจะได้ใช้สิทธิโต้แย้งและปกป้องคุ้มครองตนเองให้ได้รับความเป็นธรรมทั้งไม่ปรากฏพฤติการณ์ว่าการเปิดเผยชื่อพยานหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยหรือมีอันตรายต่อบุคคลใด ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้ถูกร้องทราบได้

8. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

คำวินิจฉัย ที่ สค 121/2548

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย เป็นข้อมูลข่าวสารทั่วไปที่สามารถเปิดเผยได้ เพื่อแสดงความโปร่งใสในกระบวนการสอบสวนทางวินัยของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐอันสามารถตรวจสอบได้ ส่วนบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว. 2) มิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เพราะเป็นการสรุปข้อเท็จจริงตามข้อกล่าวหาให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาทราบการควบคุมงานและการตรวจการจ้างมีลักษณะงานที่เกี่ยวข้องกัน การแจ้งข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการตรวจการจ้างเพื่อดำเนินการสอบสวนทางวินัยจึงสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลเปรียบเทียบกับกระบวนการสอบสวนทางวินัยต่อคณะกรรมการควบคุมงาน ซึ่งผู้ถูกร้องเป็นกรรมการควบคุมงาน และถูกดำเนินการสอบสวนทางวินัยเช่นกัน จึงถือได้ว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้ถูกร้องทราบได้เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการรักษาสิทธิของตน

คำวินิจฉัย ที่ สค 77/2549

เมื่อมีการร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลไทยสามัคคี และต่อมาได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อสอบสวนหาข้อเท็จจริง กรณีตามอุทธรณ์ ผู้ถูกร้องขอเพียงสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน จึงไม่กระทบถึงการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวน และองค์การบริหารส่วนตำบลไทยสามัคคีหรืออำเภอหนองหงส์ซึ่งเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้แต่อย่างใด ทั้งไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ทั้งนี้ ตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (2) และ (4) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

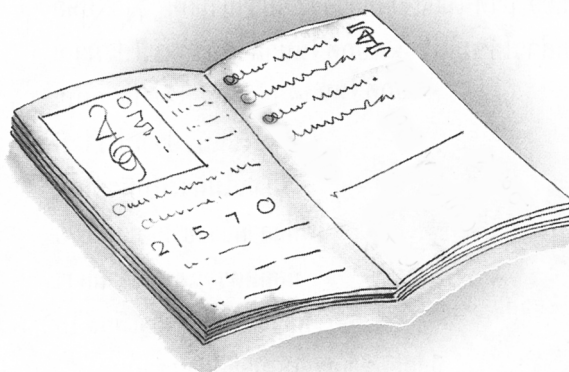
คำวินิจฉัย ที่ สค 38/2550

กรณีที่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เสียหายเนื่องจากการกระทำความผิดอาญาของนาย ข. ซึ่งเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ในสังกัดโรงเรียนบ้านห้วยทรายทอง และได้ร้องเรียนกล่าวโทษนาย ข. เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาดำเนินการทางวินัย ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียในการดำเนินการทางวินัย นาย ข. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายชื่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยนาย ข. จึงเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐให้เป็นไปโดยถูกต้อง โปร่งใส และเป็นธรรม เพื่อผู้อุทธรณ์จะได้ใช้สิทธิโต้แย้งในกรณีที่เห็นว่าการดำเนินการไม่ถูกต้อง ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

9. รายงานการสอบสวนทางวินัย

คำวินิจฉัย ที่ สค 70/2548

กรณีที่ผู้อุทธรณ์เป็นราษฎรอ้างตนว่าเป็นตัวแทนศูนย์ประสานงานเรื่องร้องทุกข์ทางปกครอง กรณีที่ราชพัสดุตลาดใหม่ดอนเมือง ขอให้กรมธนารักษ์เปิดเผยผลการสอบสวนทางวินัยข้าราชการในสังกัดกรมธนารักษ์ ในข้อกล่าวหาว่าร่วมกันจัดทำสัญญาก่อสร้างอาคารในที่ราชพัสดุไม่เป็นไปตามขั้นตอนและวิธีปฏิบัติของทางราชการ ซึ่งผลการสอบสวนทางวินัยเสร็จสิ้นแล้วสรุปได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหามีความผิดตามข้อกล่าวหา และขณะนี้อยู่ในระหว่างการพิจารณาดำเนินการของ ก.พ. เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาทางวินัยได้อุทธรณ์ต่อ ก.พ. หากเป็นกรณีที่บุคคลผู้ได้รับการกระทบสิทธิโดยตรงจากการดำเนินการทางวินัย ได้แก่ ผู้ถูกสอบสวนหรือผู้ถูกกล่าวหาทางวินัย เป็นผู้ขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อประโยชน์ในการปกป้องสิทธิของตนโดยตรง ย่อมมีเหตุอันสมควรที่จะพิจารณาว่าควรเปิดเผยแก่บุคคลนั้นได้หรือไม่เพียงใด แต่กรณีนี้ผู้อุทธรณ์มิได้เป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงและมีได้ชี้แจงให้เห็นว่า การดำเนินการทางวินัยดังกล่าวมีผลกระทบต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์อย่างไรบ้าง ประกอบกับคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ไม่ชัดเจน ทั้งได้ใช้ถ้อยคำที่มีลักษณะเสียสดีต่อหน่วยงานราชการ นอกจากนั้นการขอข้อมูลข่าวสารทำนองเดียวกันนี้ โดยนาย ค. ตัวแทนของ “กลุ่มเรียกร้องความเป็นธรรมกรณีที่ดินราชพัสดุตลาดใหม่ดอนเมือง” ซึ่งเป็นบุคคลในเครือข่ายเดียวกันกับผู้อุทธรณ์ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้เคยมีคำวินิจฉัย ที่ สค 87/2546 ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2546 ให้ยกอุทธรณ์ไปแล้ว และขณะนี้เรื่องการอุทธรณ์ทางวินัยกรณีนี้ก็ยังคงอยู่ในระหว่างการพิจารณาดำเนินการของ ก.พ. จึงไม่มีเหตุอันสมควรที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

คำวินิจฉัย ที่ สค 148/2548

ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นและสรุปผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ได้แก่ รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง มีจำนวน 10 หน้า ประกอบด้วย รายละเอียดเกี่ยวกับข้อเท็จจริงสรุปคำให้การพยานบุคคล ฯลฯ ความเห็นและข้อเสนอของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ส่วนรายงานการสอบสวนทางวินัย มีจำนวน 17 หน้า ประกอบด้วย รายละเอียดเกี่ยวกับข้อเท็จจริง การดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย สรุปคำให้การพยานฝ่ายผู้กล่าวหาและฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา ความเห็นและข้อเสนอของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ฯลฯ เมื่อจังหวัดนครราชสีมามีคำสั่งลงโทษทางวินัยใส่ผู้อุทธรณ์ ออกจากราชการ รายงานการสอบสวนดังกล่าวจึงมีผลกระทบต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์โดยตรง และเป็นการดำเนินการตามกฎหมาย มิใช่เป็นเพียงความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ย่อมมีเหตุอันสมควรที่ผู้อุทธรณ์จะได้ตรวจดูหรือขอสำเนาข้อมูลข่าวสารนั้นได้ ประกอบกับการดำเนินการทางวินัยได้เสร็จสิ้นและมีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์แล้ว การเปิดเผยจึงไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และแม้ว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้มีการกำหนดชั้นความลับไว้ ก็ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผยตามข้อ 24 ของระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. 2544 ส่วนสำนวนการสอบสวนพยานฝ่ายผู้กล่าวหาและพยานฝ่ายผู้ถูกกล่าวหาในการสอบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนทางวินัย คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเสนอให้ลงโทษผู้อุทธรณ์โดยรับฟังจากพยานบุคคล จึงมีเหตุสมควรที่ผู้อุทธรณ์จะได้ตรวจดูข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม เมื่อคำนึงถึงพฤติการณ์ต่างๆ แล้วเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวซึ่งจะทำให้ทราบถึงตัวบุคคลที่ให้การเป็นพยานอาจทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (4) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 สมควรที่จะปกปิดชื่อที่อยู่ หรือข้อความอื่นใดที่อาจทำให้ทราบถึงบุคคลที่ให้การเป็นพยานได้

คำวินิจฉัย ที่ สค 116/2549

สรุปความได้ว่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีคำสั่ง เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน กรณีผู้อุทธรณ์ ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในเรื่องจัดทำบัตรสนเท่ห์ (กล่าวหาว่านาง จ. ชำราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย สังกัดสถาบันภาษาเป็นผู้ออกเงินกู้ให้บุคลากรในมหาวิทยาลัย) และใช้ชื่อของบุคคลอื่นในการทำบัตรสนเท่ห์แล้วจัดส่งให้บุคลากรภายในสถาบันภาษาอันเป็นการก่อให้เกิดความไม่สงบภายในสถาบันภาษา คณะกรรมการสอบสวน ดำเนินการสอบสวนแล้วไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำผิดจริงตามข้อกล่าวหาหรือไม่ กระบวนการสอบสวนทางวินัยได้ดำเนินการเสร็จสิ้น และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ยุติการสอบสวนแล้ว ประกอบกับบันทึกคำให้การพยานบุคคลในสำนวนการสอบสวนทางวินัยเป็นการให้ถ้อยคำของข้าราชการ เจ้าหน้าที่และลูกจ้างของรัฐซึ่งมีหน้าที่ต้องให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวนอยู่แล้ว ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด สำนวนการสอบสวนจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

คำวินิจฉัย ที่ สค 29/2549

สำนวนการสอบสวนทางวินัยร้ายแรง กรณีนาย จ. ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กาญจนบุรี เขต 2 ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กาญจนบุรี เขต 2 มีคำสั่งให้ยุติเรื่องแล้ว เรื่องที่สอบสวนมีส่วนเกี่ยวข้องและมีผลกระทบต่อผู้อุทธรณ์และครอบครัวของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการ ข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์มิให้ต้องได้รับความเสียหายต่อไป และไม่ปรากฏข้อเท็จจริง ว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานหรือกระทบประโยชน์ ได้เสียของบุคคลหนึ่งบุคคลใดแต่อย่างใด ทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ทำให้สังคมทราบข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง และยังคงมีความเชื่อถือในการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาคำวินิจฉัย การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

คำวินิจฉัย ที่ สค 98/2549

ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ ผู้อุทธรณ์ จังหวัดสงขลาได้ดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้น และมีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ อันเป็นการ ลงโทษทางวินัยขั้นสูงสุดแล้ว ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อปกป้องสิทธิของตนให้ได้รับความเป็นธรรม ในการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.พ. ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพราะมิใช่ข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวบุคคลตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และเมื่อ ตรวจสอบข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แล้ว ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและ ความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงเหตุผลความจำเป็นของผู้อุทธรณ์ที่จะต้องได้รับข้อมูล ข่าวสารเพื่อปกป้องสิทธิของตน จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

คำวินิจฉัย ที่ สค 31/2550

กรณีที่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนให้ตรวจสอบวุฒิการศึกษาของผู้ถูกกล่าวหา เป็นผลให้มหาวิทยาลัย ราชภัฏพระนครศรีอยุธยาดำเนินการสอบสวนและมีคำสั่งลงโทษทางวินัยผู้ถูกกล่าวหา การที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้างว่า โทษทางวินัยที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับไม่สมควรแก่กรณีนั้น แสดงว่าผู้อุทธรณ์มีความเคลือบแคลงสงสัยการปฏิบัติหน้าที่ ของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยและมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาว่าเป็นไปด้วยความเที่ยงธรรม หรือไม่ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ย่อมเป็นการเปิดโอกาสให้มีการ ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ซึ่งสอดคล้องตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 แม้รายงานการสอบสวนจะมีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสาร ส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วยก็ตาม แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นรองศาสตราจารย์ และดำรงตำแหน่งทาง บริหารเป็นคณบดีของมหาวิทยาลัยของรัฐ ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษามีส่วนสำคัญในการได้มาซึ่งตำแหน่ง ย่อมมีเหตุ อันสมควรที่จะได้รับการตรวจสอบ การเปิดเผยไม่จำเป็นเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (5) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

อนึ่ง ตามคำขอของผู้อุทธรณ์ระบุว่า ขอตรวจดูข้อมูลข่าวสาร โดยมิได้ระบุว่าขอสำเนาหรือขอ สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง เฉพาะรายงานการสอบสวนทางวินัยและคำสั่งลงโทษ หากผู้อุทธรณ์มีความประสงค์จะ ได้สำเนา ก็สมควรจัดทำให้ได้ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารรายการอื่น การจัดทำสำเนาให้แก่ผู้อุทธรณ์อาจจะก่อความเสียหาย แก่ผู้ถูกกล่าวหาโดยไม่สมควร

คำวินิจฉัย ที่ สค 92/2550

สำนวนการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้ถูกระงับตามคำสั่งคณะทันตแพทยศาสตร์ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด การสอบสวนได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ปรากฏผลการสอบสวนว่า ผู้ถูกระงับกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงในกรณีที่ถูกสอบสวนและคณะทันตแพทยศาสตร์ได้มีหนังสือว่ากล่าวตักเตือน ในกรณีที่ผู้ถูกระงับกระทำผิดวินัยตามผลการสอบสวน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกระงับร้องขอดังกล่าวจึงไม่มีผลกระทบต่อ การสอบสวนทางวินัย แต่จะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวกระทบสิทธิของผู้ถูกระงับ ผู้ถูกระงับจึงมีสิทธิได้ทราบเพื่อปกป้องสิทธิของตนให้ได้รับความเป็นธรรมและไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกระงับร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้ถูกระงับทราบได้

10. บันทึกถ้อยคำพยานบุคคล

คำวินิจฉัย ที่ สค 2/2548

ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกระงับร้องขอ คือ สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ สำนวนการสอบสวนทางวินัยที่ให้พิจารณาถึงโทษผู้ถูกระงับ การสอบสวนทางวินัยผู้ถูกระงับได้ดำเนินการเสร็จสิ้น และผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งลงโทษผู้ถูกระงับแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีผลกระทบต่อสิทธิของผู้ถูกระงับโดยตรง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ถูกระงับที่จะได้ตรวจสอบถึงข้อเท็จจริงว่า การพิจารณาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกระงับเป็นไปด้วยความถูกต้องหรือไม่ เพื่อให้ผู้ถูกระงับจะได้ใช้สิทธิโต้แย้งและปกป้องคุ้มครองตนเองให้ได้รับความเป็นธรรม และไม่ปรากฏพฤติการณ์ว่าการเปิดเผยข้อมูลหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยหรือมีอันตรายต่อบุคคลดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกระงับร้องขอคือ บันทึกความเห็นของกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง บันทึกคำให้การพยานจำนวน 3 ราย จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้ถูกระงับทราบได้ สำหรับบันทึกคำให้การของผู้ถูกระงับเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกระงับให้ไว้ต่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเอง จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้ถูกระงับทราบได้เช่นกัน

คำวินิจฉัย ที่ สค 59/2548

บันทึกคำให้การของพยาน จำนวน 10 ปาก พยานแต่ละปากได้ให้การตามข้อเท็จจริงที่ตนได้รู้เห็น โดยผลการสืบสวนระบุว่าไม่มีพยานหลักฐานสนับสนุนข้อร้องเรียนว่าเป็นความจริง การเปิดเผยไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (4) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

คำวินิจฉัย ที่ สค 111-115/2548

กรณีที่ผู้อุทธรณ์อุทธรณ์กล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงเกี่ยวกับการเรียกรับเงิน ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้สรุปว่า ผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยและเสนอให้ลงโทษผู้อุทธรณ์โดยอาศัยพยานบุคคลเป็นหลัก ดังนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างพยานกับผู้อุทธรณ์จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง คำให้การของพยานจะต้องรับฟังโดยปราศจากความเคลือบแคลงสงสัยใดๆ ว่าพยานกับผู้อุทธรณ์มีสาเหตุโกรธเคืองหรือสาเหตุอื่นใดต่อกัน เพราะหากพยานคนใดมีสาเหตุกับผู้อุทธรณ์ คำให้การของพยานผู้นั้นก็ทำให้เชื่อได้น้อยลง และผู้อุทธรณ์ก็มีโอกาสได้นำสืบพยานของตนหักล้างถ้อยคำของพยานผู้นั้นได้อย่างเต็มที่ ในประเด็นนี้หน่วยงานของรัฐอ้างเหตุที่ไม่เปิดเผยเพียงว่า นายกรัฐมนตรีได้สั่งกำชับเจ้าหน้าที่และผู้เกี่ยวข้องมิให้เปิดเผยตามที่คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเสนอ แต่ในการพิจารณาไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า หากผู้อุทธรณ์ได้รู้ตัวพยานแล้วจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานหรือบุคคลอื่น ตามมาตรา 15 (4) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 เมื่อคำนึงถึงผู้อุทธรณ์ที่ถูกลงโทษให้ไล่ออกจากราชการซึ่งเป็นโทษทางวินัยสถานหนักและต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ต่อสู้ในชั้นอุทธรณ์แล้ว จึงเห็นควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คำวินิจฉัย ที่ สค 5/2549

คำให้การพยานบุคคลในการสอบสวนวินัยคณะกรรมการกำหนดราคากลาง คณะกรรมการตรวจการจ้างและเจ้าหน้าที่ควบคุมงาน เป็นการให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการจ้างเหมาก่อสร้างปรับปรุงเตาเผาศพระบบไร้ควันไร้กลิ่น จำนวน 8 วัด มิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา 15 (5) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 โดยพยานผู้ให้การเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยคำให้การและชื่อพยานจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยาน ประกอบกับการสอบสวนวินัยร้ายแรงได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจะแสดงถึงความโปร่งใส ความชอบธรรมในการดำเนินการสอบสวนวินัยร้ายแรงของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่กระทบประโยชน์ได้เสียของผู้อุทธรณ์โดยตรง จึงสมควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เพื่อให้ผู้อุทธรณ์จะนำข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไปใช้ในการปกป้องรักษาประโยชน์ของตน แต่บันทึกถ้อยคำพยานมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของพยาน คือ อายุ สัญชาติ เชื้อชาติ ศาสนา และที่อยู่ จึงควรให้เทศบาลเมืองอุดรดิตถ์ใช้ดุลพินิจปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังกล่าวได้

คำวินิจฉัย ที่ สค 18/2549

แม้เรื่องยังอยู่ระหว่างการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง แต่เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงและพฤติกรรมการของกรณีแล้ว ผู้อุทธรณ์จำเป็นต้องทราบคำให้การของพยานทั้ง 18 คน เพื่อนำไปใช้ในการจัดทำคำชี้แจงโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานตามมาตรา 30 วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 เพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงก่อนที่จะมีคำสั่งทางปกครองซึ่งอาจกระทบถึงสิทธิของผู้อุทธรณ์ได้ เมื่อพิจารณาสำเนาบันทึกถ้อยคำพยาน จำนวน 18 คนแล้ว เห็นว่าเป็นการให้ถ้อยคำอันเป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อกล่าวหาผู้อุทธรณ์ ประกอบกับไม่ปรากฏพฤติการณ์ว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานบุคคลแต่อย่างใด การเปิดเผยสำเนาบันทึกถ้อยคำพยาน จำนวน 18 คน ย่อมทำให้ผู้อุทธรณ์สามารถนำข้อเท็จจริงจากบันทึกถ้อยคำพยานไปใช้ประกอบการแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมได้ โดยกรมประมงอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อพยานในบันทึกถ้อยคำพยานได้